A°. 1844. WOENSDAG DEN

N°. 47. 17den APRIL.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Officieel Gedeelte.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 16 April 1844.

Bij resolutie van den Gouverneur Generaal van den 9den dezer maand, No. 473, is tot *Scheepsmeter* benoemd, de Heer PAUL HANSSEN.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 16 April 1844.

Bij resolutie van den Gouverneur Generaal van den 12den dezer maand, No. 476, is tot KAMERBEWAARDER bij de *Particuliere West-Indische Bank*, benoemd, de Heer ERNST MATROOS.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 16 April 1844.

(11493) Bij resolutie van den Gouverneur Generaal, dd. 13den dezer maand, No. 493, is aan den Minderjarigen HENDRIK JOHANNES AULORIUS toegestaan, om met weglating van zijnen familie naam, dien van EIJCK aan te nemen, en zich alzoo te noemen en te teekenen:

HENDRIK JOHANNES VAN EIJCK.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 16 April 1844.

(11507) Op heden is aanteekening gedaan van het voorgenomen vertrek uit deze Kolonie van DIRK MARTINUS UHLENKAMP.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

De fungerende Koloniale Ontvanger en Betaalmeester, herinnert bij deze den belanghebbenden, aan de afhaling der ten zijnen Kantore gereed liggende ACTEN VAN PATENT, alsmede aan de voldoening der volgende Belastingen, als:

Landstaxen of Akkergelden.
Erfpacht.
Bruggen en Wegengelden.
Plaisier-Paarden en Rijtuigengelden.
Eerste termijn Patentregt en Taxatie van Huurwaarde der Huizen en Erven.

Paramaribo, den 15 April 1844.

De fungerende Koloniale Ontvanger en Betaalmeester voornoemd,
S. POLAK.

In-Officieel Gedeelte.

PARAMARIBO, den 16 April 1844.

MIJN HEER DE REDACTEUR!

Gij zult mij een groot genoegen verschaffen, door het onderstaande artikel in uw geacht dagblad op te nemen; het handelt over een artikel dat ik geloof, belangrijk genoeg te zijn, om dit te verdienen.

Met achting,
UEd. D. V. Dienaar,
R . . . .

De Banille.

Banille is de vrucht van een gewas, dat zich aan boomen hecht en tegen dezelven opklimt. — Hoezeer deze plant het beste tegen boomen, voorzien van eenen ruwen schors, groeit, is zij niettemin voort te teelen in tuinen enz., tegen beschuttingen en latwerk aan. — In den wilden staat vereischt zij geene oppassing, dewijl zij alleen dáár gevonden wordt, waar de natuur zelve alles voor haar heeft voorbereid; in tuinen daarentegen vereischt zij eene zorgvuldige oppassing, en wordt de moeite en zorgen van den aankweeker ruimschoots beloond, daar men, zoodra zij vruchten draagt, over alle moeijelijkheden heen is. — De waarde van dit kostbaar voortbrengsel wordt geschat op *f* 20 à *f* 24 het Ned. ℔.

De Banille groeit het meest in vochtige en zandachtige plaatsen, dewelke met zware boomen bewassen zijn; echter vindt men haar ook op andere plaatsen, als op zandritsen, verlatene landen die weleer bebouwd zijn geweest, en ook wel in zware bosschen. — Hoezeer men verscheidene soorten van Banille heeft, komen er over het algemeen maar twee soorten in den handel voor, n. l. de groote, kenbaar aan deszelfs dikken rank, groote en rondpuntige bladeren, en de kleine, dewelke te onderscheiden is, door eenen dunnen rank en puntige bladeren. — In den handel geeft men de voorkeur aan de groote, waarschijnlijk omdat zij ooglijker is, daar de hoedanigheid van beiden weinig verschil oplevert.

De maanden December en Januarij, zijn de geschiktste om de Banille te planten.— Tot dat einde, worden versch afgesneden stekken gebezigd, welke men in den grond naast een' boom plant, acht gevende, dat de hoeveelheid der stekken evenredig is, aan de dikte van denzelven, terwijl aan de boomen die het grofste van bast zijn, de voorkeur wordt gegeven.

Er is nog eene andere wijze van planten, hoezeer minder eenvoudig, dat is, de stekken in den boom in te enten op 18 à 20 dm. hoogte van den grond,

Om deze plant tegen beschuttingen of latwerk op te leiden, delft men een gat 2½ voet breed en 1½ voet diep, en vult men dezelve weder op met een vierdedeel kleiaarde, een vierdedeel goed verrotte dierenmest en een vierdedeel goed verrotte veen, alsmede met een vierdedeel grof zand; — zoo men met nog meer zekerheid te werk wil gaan, dan maakt men boven den grond een bak van planken of ook wel metzelt men er een, oplettende dat de bak niet geheel luchtdigt zij, maar dat er behoorlijke openingen worden gelaten, zoodat het water er niet in blijft staan, in geval van zware regens of wanneer men de plant begiet. Men plant vervolgens de stekken daarin op twee voeten afstand van elkander; de stekken dienen ieder voor het minst 4 à 5 oogen of knoesten te hebben, waarvan drie in den grond moeten zijn, waaruit de wortelen schieten, en een of twee boven den grond gelaten worden, waaruit de rank voortspruit; — zoodra de jonge spruiten de vereischte lengte hebben bekomen, moet men dezelve tegen het latwerk aanbinden; want deze plant heeft geene klaauwen zoo als de wijnrank en anderen om te klimmen, maar slechts vezels, die wanneer tegen boomen aangroeijende, zich aan de bast hechten, hetgeen niet kan plaats vinden aan latwerk.

Deze plant heeft geene andere vijanden, dan dezulken die de vrucht aanranden wanneer dezelve geheel of gedeeltelijk rijp is. — In de bosschen zijn dit de apen en sommige vogels, maar in de nabijheid van menschen heeft zij hoegenaamd niets te duchten.

De Banille is rijp of geschikt om te worden geplukt zoodra zij geelachtig geworden is; men moet de volkomene rijpheid niet afwachten, want dan barst zij open en het beste gaat verloren.

De bereiding der Banille geschiedt op dezelfde wijze als men met vijgen en rozijnen gewoon is te doen, n. l. men droogt dezelve in de zon, wel oplettende dat zij niet geheel wordt uitgedroogd, of te ongaar wordt ingepakt, want in de eerste plaats zoude zij in waarde dalen en in de tweede plaats beschimmelen en eindelijk tot rotting overgaan; de ondervinding alleen kan ons hier leiden.

Men is hier in de verbeelding dat de bereiding in de schaduw moet geschieden; hetgeen echter geheel verkeerd is; — ook zijn al de kunstgrepen die men hier te baat neemt, zoo als het doopen in warm water, insmeeren met olie, enz., geheel nutteloos. De bereiding moet door de zon geschieden, en bij regenachtig weder wanneer de zon niet schijnt, dan moet men zijn toevlugt nemen tot den oven.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

UITGEKLAARD.

Den 16den dezer, het Schip Egmond, Kapt. G. W. Kernkamp, naar Amsterdam, lading: 491 vaten Suiker en 70 balen schoone Katoen.

In Lading naar Amsterdam:

Het Schip Triton, Kapt. J. J. Kiers. — Adres bij J. Gisius. — Sluit HEDEN.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

(*Uittreksels uit de Hollandsche Couranten tot en met 5 Maart 1844.*)

NEDERLANDEN.

UTRECHT, 21 *Februarij*

Men herinnert zich, dat bij de zitting der Tweede Kamer van den 15den ll. een ingekomen geschrift: geteekend *Malaise*, naar de commissie verzonden is geworden, op grond, dat het niet als onderteekend te beschouwen was, daar men niet weten kon, of er ook hier te lande *Malaises* konden bestaan. Deze twijfel wordt thans geheel opgeheven, door de volgende opgaven welke wij aan het *Utrechtsch Avondblad* ontleenen:

Reeds ten jare 1654 op den 12den Oct. is door de heraldique kamer van Brussel een authentiek certificaat opgegeven, onderteekend en bezegeld door koningen en

heraulten van wapenen in Belgiën, waaruit blijkt dat het geslacht der de Geers van de spilzijde afstamt uit de Malaises en dat onder de adelijke kwartieren van de Geer gesteld moet worden het kwartier van Malaise. De afkomst van de de Geers uit de Malaises heeft op de volgende wijze plaats gehad. De bekende Lodewijk de Geer, heer van Finsprong Osterbruy en Leufsta in Zweden, die groote diensten deed aan den Koning van dat land, was Nederlander van afkomst, en van zijne afstammelingen hebben er zich in de provincie Utrecht gevestigd. Hij was gehuwd met Adriana Gerhard, dochter van Laurens en Oda de la Fosse, die weder eene dochter was van Hendrik en van Oda de Malaise, dochter van Hendrik de Malaise en van Oda le Cerf. Reeds vroeger was het geslacht van Malaise aanzienlijk in de Nederlanden.— Bij een testament van het jaar 1470 gaf Lodewijk Heer van Drongelberghe, Baillu van Roman in Braband, al zijne goederen aan Jan de la Malaise, zoon van zijne zuster Marguerite de Drongelberghe en van Jan de la Malaise Heer van Lavoir. Eerstgenoemde Jan de la Malaise, gestorven 1486, liet eenen zoon na, ook genaamd Jan de la Malaise, die stierf 1514 en getrouwd geweest is met Magdalena de Longchamp, welke, weduwe van hem zijnde, trouwde met Willem d'Angentaux, Heer van Esseneux; zij liet na François de la Malaise, Vrouwe van Drongelberghe enz. Het bijgebragte, hetwelk uit behoorlijke bronnen kan worden bewezen, toont naar onze meening aan, dat de Heer Bruce niet zoo geheel ongelijk had door te zeggen, dat men niet kon bepalen, dat de naam van Malaise geen familienaam bij ons was. Of er evenwel thans nog Malaises in het land zijn, kunnen wij niet zeggen.

'S GRAVENHAGE, 29 *Februarij.*

In de zitting van de Tweede Kamer der Staten Generaal van heden, is eindelijk tot de stemming overgegaan over het wetsontwerp, *houdende eene belasting op de bezittingen*, enz. Hetzelve is *aangenomen* met eene meerderheid van *twee en dertig* tegen *vijf en twintig* stemmen.

Voor hebben gestemd, de Heeren: Telting, van Bleyswyk, van Riemsdyk, Snouck Hurgronje, Hooft, Duymaer van Twist, Boreel, van Rappard, van Ryckevorssel, de Monchy, van Akerlaken, Uytwerff Sterling, Bruce, van Heeckeren, Gerver Hooft, Cost Jordens, Hinlopen, Brouwer, Druyvesteyn, Nederburgh, Repelaer, Tresling, Menso, den Tex, Buma, de Backer, van Harencarspel, Gevers, Tromp, van Panhuys, Enschedé en Backer.

Tegen hebben gestemd, de Heeren: Van Sasse van Ysselt, van Dam van Isselt, Michiels van Verduynen, Luzac, Verwey-Mejan, van Rechteren, van Nagell, Warin, Mutsaels, de Man, de Jong van Beek en Donk, Petit, Anemaet, Modderman, van Rosenthal, Star Busmann, Romme, Gouverneur, Knipborst, van Goltstein, Corneli, Schooneveld, van Heloma, Ingenhousz en Luyben.

Onderscheidene leden hebben aanteekening in de notulen verzocht, dat zij zich met het gevallen besluit niet hebben kunnen vereenigen en daar tegen prostesteren.

De vergadering wordt gescheiden tot morgen ochtend, ten 11 ure, wanneer zal worden beraadslaagd over het ontwerp van wet, tot aanvulling der middelen over 1844 en 1845.

Den 1sten Maart.

Men verneemt, dat er onderscheidene verzoekschriften in de krachtigste bewoordingen vervat, uit verschillende deelen des Rijks, aan de Eerste Kamer der Staten-Generaal verzonden zijn, houdende het eerbiedig en dringend verzoek, dat de thans bij die Kamer aanhangige voordragt der buitengewone belastings-wet enz., niet moge worden aangenomen.

APELDOORN, 29 *Februarij.*

Wij vernemen met veel belangstelling, dat er van lieverlede in onze papierfabrijken eene meerdere levendigheid begint te heerschen; als een gevolg van de meerdere aanvraag om papier op de Oud-Geldersche wijze gefabriceerd. En mogen dan de prijzen, voor alsnog, laag genoemd kunnen worden, — het meerdere debiet beschouwen wij, als eene aanvankelijke overwinning op het machinaal-papier, hetwelk ons voor een' tijd nadeelig was; doch waarvan de mindere hoedanigheid en duurzaamheid meer en meer wordt erkend.

ROTTERDAM 2 *Maart.*

Sedert eenige weken reizen eenige personen steden en dorpen van ons Koningrijk af, en vervoegen zich bij kasthouders of kooplieden in goud en zilver, bieden dan baren zilver ten verkoop aan, oneindig veel beneden de gewone waarde, en geven ter sluiks te kennen, dat dit van gesnoeide specie is; heeft zich dan iemand door woekerwinst laten verblinden, dan vindt hij zich naderhand op eene schelmsche wijze bedrogen, zijnde deze baren een mengsel van koper en Berlijnsche zilver, en het uiterlijke zoodanig tot bedrog ingerigt, dat het de proef der gehaalte doorstaat.

— Naar men verneemt is heden nacht omstreeks 1 ure in de nabijheid van Overschie, de houtzaagmolen van de Heeren Tomputte en Zoon, door den bliksem getroffen en tot den grond toe afgebrand.

GORINCHEM, 3 *Maart.*

Wij hebben hier sedert twee dagen eene bijzonder hooge rivier, zoodat het water welks zomerpeil 0.45 el is, thans tot 3 45 el gerezen is. Men schrijft dit toe aan de menigvuldige sneeuw welke in de bovenlanden moet gevallen zijn, en nu bij het smelten de Rijn-, Maas- en Moezelwateren zeer vermeerdert. Er is hier echter voor als nog geen het minste gevaar voor de dijken; terwijl men vermoedt dat het water thans zijn hoogste standpunt bereikt heeft Het Munnikland, een polder in den Bommelerwaard, onder de gemeente Poederooijen, is echter eergisteren reeds ondergevloeid.

VENLO, 3 *Maart.*

Wij zitten omringd door het water. Drie der poorten onzer stad kunnen sedert een paar dagen niet gebruikt worden. In lange jaren is de Maas zoo hoog niet geweest. Sedert gisteren was het water één duim gevallen, maar de regen van heden doet voor nieuwen wat vreezen. Aan den Maaskant, naar Velden toe, staan verscheidene hoopen steenkolen en mergel onder water, hetwelk aan de eigenaars geene geringe schade dreigt.

OOST-INDIEN.

BATAVIA, 23 *October.*

Nu acht dagen geleden, den 15 dezer, heeft te Buitenzorg (residentie van den gouverneur generaal) een duel plaats gehad tusschen den heer Brest van Kempen, kommies ter secretarij, en den luitenant van Cappelle, adjudant van den gouvern. generaal, waarbij eerstgemelde door een pistoolschot is op de plaats dood gebleven. De luitenant van Cappelle, benevens de getuigen, kapt. Gallois en luitenant Ardesch, bevinden zich te Batavia in arrest. De beweegreden tot dit tweegevecht schijnt uit een' liefdehandel te zijn gesproten. De zaak zal eerstdaags voor eenen krijgsraad dienen. Algemeen gelooft men, dat de luitenant Cappelle er goed zal afkomen, alzoo hij, naar men verneemt, tot dit duel is geprovoceerd.

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, 24 *Februarij.*

De bezetting van Otaheite, door de Franschen, wordt hier wel betreurd, doch uit verklaringen van de ministers van het Parlement en in den *Times*, kan men opmaken, dat zij geenszins de goede verstandhouding tusschen Engeland en Frakrijk zal benadeelen.

Den 2den Maart.

Men leest thans in de Iersche dagbladen een nieuw adres van den Heer O'Connell aan de Ieren, van 27 Februarij uit Londen gedagteekend, waarin hij zich streng uitlaat tegen brandstichtingen van hooi enz., welke laatstelijk in Ierland hebben plaats gehad, en op nieuw zijnen landgenooten op het hart drukt, dat zij het grootste belang bij rust en orde hebben.

Het schijnt dat er eenige afval onder de repealers plaats vindt.

FRANKRIJK.

PARIJS, 2 *Maart.*

De discussie betrekkelijk Taïti is gisteren bij de afgevaardigden afgeloopen, eene meerderheid van 46 stemmen heeft zich verklaard ten voordeele van het ministerie. Deze uitslag wekt eenige verbazing, omdat de meerderheid, die tot dus ver het kabinet had ondersteund, zich sedert de opening der zittingen nog niet zoo ontzagwekkend had getoond.

De *Constitutionnel* verzekert, dat de Heer Guizot van het Britsche gouvernement heeft verlangd dat de Heer Pritchard van Taïti wierd teruggeroepen.

Heden is bij de kamer der afgevaardigden een aanvang gemaakt met de discussie over de versterking van Parijs.

Al de vreemde gezanten hebben gisteren avond koeriers naar hunne respective hoven gezonden, om hun den uitslag der stemming in de kamer der gedeputeerden te doen kennen Dezen morgen zijn al de telegrafen in beweging om den triomf van het ministerie aan de departementen kenbaar te maken.

De tijdingen uit Murcia en Alicante zijn onbeduidend. De heden ontvangen brieven van 19 Febr. melden, dat de kanonnade der insurgenten zonder ophouden tegen de belegeraars voortduurt, doch zonder zelfs een hunner te kwetsen. De blokkerende linie van laatstgenoemde stad is zoo nabij de wallen, dat de troepen der Koningin zich binnen het bereik van het schroot bevinden.

DUITSCHLAND.

NIENHUIS (Graafschap BENTHEIM), 25 Febr.

Schier dagelijks zie ik van de geldverlegenheid der Nederlandsche schatkist in uw blad gewagen. Men zoekt zoo veel mogelijk te bezuinigen. Intusschen lijdt de schatkist eene enorme schade alleen door den sluikhandel met melis. Millioenen ponden gaan naar zee, komen te Emden binnen, gaan transito door ons land en worden ten minste voor 7 | 8 wederom over Denekamp, Vennebrugge, Almelo, enz. in Holland ingesmokkeld. Men zoude kunnen zeggen, hiertegen behooren de kommiezen of ambtenaren te waken; doch dit sluiken is op deze wijze onmogelijk te beletten. Er bestaat echter een ander middel, namelijk, indien Nederland, even als Pruisen, met Hanover zich verstond, waar alle goederen door Hanoversche grensbeambten tot aan het eerste bureau in het Pruisische begeleid en aangegeven moeten worden; evenzoo geschiedt het wederkeerig van Pruisen's zijde. Hierdoor wordt niet alleen de sluikhandel geheel gestuit, maar tevens eene belangrijke som aan tractementen van ambtenaren bespaard. Nederland konde even goed met Pruissen zoodanige overeenkomst treffen. Ik ben overtuigd, dat hierdoor verscheiden tonnen gouds, zoo niet millioenen, ten voordeele van het land konden worden uitgewonnen en te gelijkertijd de zedelijkheid bevorderd, want smokkelaars worden met der tijd roovers.

Te PARAMARIBO, bij J. J. ENGELBRECHT.